

στο παράλληλο φόρουμ των ΜΚΟ καρικατούρες με Εβραίους με γαμπές μύτες και δόντια που έσταζαν αίμα, οι οποίοι μετρούσαν λεφτά. Εβραϊκές ομάδες οι οποίες είχαν πάει στο Ντέρμπαν διαδηλώνοντας για τα ανθρώπινα δικαιώματα δέχτηκαν επιθέσεις και απειλές λόγω του τι ήταν από ομάδες οι οποίες τους φώναζαν ότι οι Εβραίοι «δεν ανήκουν στο ανθρώπινο είδος».

Το «πρώτο» Ντέρμπαν ήταν το θεμέλιο για τον «προοδευτικό» αντισημιτισμό, όπως βιώνουμε σήμερα ειδικά στην Ευρώπη, ο οποίος χρησιμοποιεί το Παλαιστινιακό για να δαιμονοποιεί το Ισραήλ και μέσω αυτού τους Εβραίους διεθνώς και ο οποίος εκδηλώνεται μέσω διαδηλώσεων για τη Γάζα και άλλα συναφή ζητήματα, οι οποίες καταλήγουν όμως έξω από συναγωγές, εβραϊκά κέντρα και κοιμητήρια στην Ευρώπη και αλλού, ενίοτε και μέσω ιαχών για βιασμό «των θυγατέρων των σιωνιστών», όπως έγινε πρόσφατα στο Λονδίνο.

Με τη Διάσκεψη να ελέγχεται σε μεγάλο βαθμό από ασιατικά και αραβικά κράτη, τα πράγματα οδηγήθηκαν στο 2009 και στην Αναθεωρητική Διάσκεψη του Ντέρμπαν, η οποία διεξήχθη στην έδρα του ΟΗΕ στη Γενεύη. Εκεί, δε, τα πράγματα πήγαν ακόμα χειρότερα, με τον Πρόεδρο του Ιράν Μαχμούτ Αχμεντινετζάντ, τον μοναδικό ηγέτη κράτους που παραβρέθηκε, να προβαίνει σε ένα αντισημιτικό παραλήρημα από του βήματος, το οποίο παράλληλα υποτιμούσε το Ολοκαύτωμα, υπό το απαθές βλέμμα του προεδρείου, στο οποίο, σημειωτέον, είχε εκλεγεί ο λίβυος εκπρόσωπος του καθεστώτος του Μουαμάρ Καντάφι. Ο Αχμεντινετζάντ είχε ήδη χαρακτηρίσει «μύθο» το Ολοκαύτωμα το 2005. Πριν από την έναρξη της Συνόδου και προβλέποντας το τι θα ακολουθούσε, ο Καναδάς, το Ισραήλ, η Ιταλία, οι ΗΠΑ, η Γερμανία, η Ολλανδία, η Τσεχία, η Πολωνία, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία είχαν ανακοινώσει ότι δεν θα παραστούν, ενώ την ώρα της ομιλίας Αχμεντινετζάντ και οι εκπρόσωποι των υπόλοιπων κρατών - μελών της Ε.Ε. αποχώρησαν από τη Διάσκεψη σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το τι είχε συμβεί τόσο εκεί όσο και σε παράλληλες διοργανώσεις.

Το μποϊκοτάζ συνεχίστηκε και το 2011, στη Σύνοδο για τα δεκάχρονα του πρώτου Ντέρμπαν, και αναπόφευκτα επανέρχεται και σήμερα, με τη συμπλήρωση είκοσι χρόνων και με τη Διάσκεψη αυτή να ελέγχεται ακόμα από μια πλειοψηφία κρατών τα οποία δεν θέλουν να διαχωρίσουν το παλαιστινιακό ζήτημα από τις εκδηλώσεις μίσους εναντίον του Ισραήλ και των Εβραίων, εκεί και στον υπόλοιπο πλανήτη. Αλλά και με τον ίδιο τον ΟΗΕ να δείχνει ανήμπορος ή και απρόθυμος να φέρει τη Διάσκεψη - έστω για πρώτη φορά - στο πλαίσιο των αρχών για τις οποίες υποτίθεται ότι είχε συγκληθεί το 2001. Για τον ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία, η οποία κατά τραγική ειρωνεία προωθείται και από τα πλείστα των καθεστώτων αυτών, τα οποία όμως βλέπουν ως μοναδικό πρόβλημα την ύπαρξη του Ισραήλ και των Εβραίων.

Πηγή: [?? ???, 30.7.2021, ?????? ??????](#).